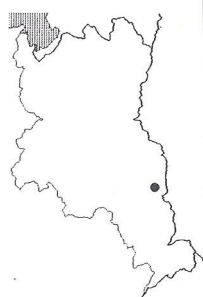

Lobnica na Pohorju

Med Dravogradom in Mariborom se nad desnim bregom Drave dvignuje zaobljen greben Pohorja. Od bližnjih apneniških Savinjskih in Julijskih Alp se razlikuje predvsem po kamninski podlagi. Večina pohorskega masiva gradijo paleozojske metamorfne kamnine, jedro pa je magmatskega izvora, iz tonalita. Zaradi drugačne kamninske zgradbe je drugačna tudi podoba Pohorja: nikjer ni ostrih grebenov in izrazitih vrhov, vse je zaobljeno v široko sleme, ki doseže komaj nekaj nad 1500 metrov nadmorske višine.

Pohorje prekrivajo obsežni gozdovi, ki jih prekinjajo travišča in zamočvirjeni predeli, nastali zaradi zadrževanja vode na neprepustnih tleh. Ponekod so se mokrišča razvila v šotna visoka barja, vendar po številu značilnih barjanskih vrst zaostajajo za poključskimi (→ 29). Vzrok za to je zelo vertemno manjša starost pohorskih šotišč.

Pohorske gozdove je zadelo ista usoda kot na primer poključke – zaradi oglatjenja, glažut, fužin in lesne industrije so prvotni gozd izsekali. Frate so zamenjale travnate planje, pa tudi gospodarsko zanimivejši smrekov gozd.

Zaradi težkega dostopa se je od prvotno prevladujočega jelovo bukovega gozda ohranil večinoma v naravnem stanju le Lobniški pragozd v zgornjem delu soteske Lobnice na severni strani Pohorja. Od leta 1967 je 57 ha gozda zavarovanega kot naravni rezervat. Kljub najstrožji obliki varovanja je dostop in s tem ogled pragozda povsem preprosti, saj ob Lobnici vodi markirana planinska pot iz Ruš proti Ruski koči. Za nas, vajene nepreglednih pohorskih smrekovih gozdov, bo bukev v pragozdu delovala kar tuje, nepohorsko!

Posebno doživete je ogled 24 m visokega Velikega Šumnika, našega največjega slapa na neapnenčasti podlagi. Odrtajimo pogled od širokega pramena, ki drsi v tolnmnu, na skale v okolici, saj tu uspeva v Sloveniji redek rjasti sleč. Od na apnencu pogostnega dlakavega sleča ga spoznamo po golih listih, ki so na spodnji strani značilno rjasto rjavi.

V soteski Lobnice je leta 1912 Arthaber našel še eno botanično posebnost, to je nenavadni kamnokreč (*Saxifraga paradoxa*). Še vedno uspeva v bližini slapa, sicer pa je v Sloveniji dokaj redek. Najdemo ga le v nekaterih soteskah Dravskega Kozjaka, Pohorja in v Socki pri Vitanju. Od alpskih sorodnikov se dobro razlikuje po nežnih, krpatih ledvičastih listih, cvetovi pa so zelenkasti. Nenavadni kamnokreč je eden izmed ostanikov rastištrva iz toplega terciarja, torej časa pred poledenitvami. Le malo vrst je preživelo velike podnebne spremembe in se prilagodilo današnjim razmeram. Eden teh terciarnih reliktoev je tudi ta na pogled neugledni kamnokreč.

Pragozd Šumnik v soteski Lobnice

